



ת"פ 8868/12/21 - מדינת ישראל, על ידי פרקליטות מחוז ירושלים נגד מוחמד זהארן (עציר), מואייד עליאן (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 8868-12-21 מדינת ישראל נ' זהארן(עציר) ואח'

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

על ידי פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

באמצעות ב"כ עו"ד אילן אקוקה

נגד

הנאשמים

1. מוחמד זהארן (עציר),

באמצעות ב"כ עו"ד דוד ברהום ויעקב ג'בר

2. מואייד עליאן (עציר),

באמצעות ב"כ עו"ד ריאד סואעד

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בהכרעת דין מפורטת מיום 7.6.22, בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בשל אותן נסיבות המפורטות באישומים 1 ו-2 שבכתב האישום. הנאשמים זוכו, מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות להם באישום הראשון והשני- עבירת ניסיון סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק, עבירת ניסיון לעסקה אחרת בנשק, לפי סעיף 144(ב2)

עמוד 1



בצירוף סעיף 25 לחוק (נאשם 1) ועבירת ניסיון רכישת נשק לפי סעיף 144(א) בצירוף סעיף 25 לחוק (נאשם 2). בנוסף, נאשם 1 זוכה, מחמת הספק, מעבירות המיוחסות לו באישומים השלישי והרביעי, עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק.

2. על פי העובדות האישום הראשון לכתב האישום, ביום 6.11.21 בסמוך לשעה 16:08, פנה נאשם 1 אל נאשם 2 באמצעות מסרון, בהצעה לרכוש אקדח, מסוג סטאר, אשר בכוחו להמית אדם, באמצעות שליחת תצלומים של האקדח משני צדדיו (להלן: "האקדח"). בתגובה להצעה, התעניין נאשם 2 במחיר האקדח, ומשנענה כי המחיר הוא 27,000 ₪, אמר נאשם 2 כי הוא יקר וכי מחירו נע בד"כ בין 18,000-20,000 ₪. בהמשך, דנו הנאשמים ביחס למחיר, ונאשם 2 מסר כי הוא מוכן לשלם 20,000 ₪ על מנת שנאשם 1 ירוויח בעסקה 2,000 ₪. בהתאם, נאשם 1 עדכן כי יביא את האקדח בערב אותו היום, ונאשם 2 ביקש כי לא יגיע באותו ערב, בשל נסיעת חברו לחיפה.

3. על פי העובדות האישום השני לכתב האישום, ביום 7.11.21, בסמוך לשעה 21:08, פנה נאשם 1 אל נאשם 2 באמצעות מסרון, בהצעה לרכוש אקדח נוסף, מסוג סיג זואר, אשר בכוחו להמית אדם, באמצעות שליחת תצלומים של האקדח משני צדדיו (להלן: "האקדח הנוסף"), באומרו כי מדובר במחיר הזדמנות של 38,000 ₪ במקום 45,000 ₪. בתגובה להצעה, כתב נאשם 2 כי חודש לפני כן רכש אקדח דומה ב-32,000 ₪. בהמשך כתב נאשם 1 כי האקדח צריך להימכר ב-38,000 ₪, וביקש מנאשם 2 לברר עם אדם אחר, שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, האם הוא מעוניין באקדח.

טענות הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה ציין את הערכים המוגנים הקשורים בעבירות נשק שהן הגנה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על שלמות הגוף והחיים ותחושת הביטחון. ערכים אלה מתקיימים גם כאשר מדובר בעבירה של קשירת קשר. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה כאשר מדובר בשני אישומים כאשר הקשר היה בהצעה לרכוש אקדחים והגיע לרמה של מחירים בעשרות אלפי שקלים. המעשים בוצעו תוך תכנון מוקדם והנזק הפוטנציאלי הוא ברור. ב"כ המאשימה הפנה לענישה נוקשה וביקש מבית המשפט אף להחמיר מענישה זו נוכח מגמת ההחמרה בעבירות הנשק בבית המשפט העליון. ב"כ המאשימה עתר להטלת מתחם עונש 1 בשני האישומים אשר ינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. ב"כ המאשימה סבר כי אין לאבחן בין הנאשמים בעת קביעת המתחם ויש לקבוע לגבי שניהם מתחם עונש זהה.

5. אשר לעונש המתאים בעניינו של נאשם 1 ציין ב"כ המאשימה את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי בעוד שנאשם 2 צבר לחובתו עבר פלילי משמעותי לרבות מאסר על תנאי ועל כן יש לתת דגש בעניינו לעניין הרתעת שיקול היחיד.

6. סופו של דבר עתר ב"כ המאשימה להטלת מאסר בפועל של 15 חודש בניכוי ימי מעצרו על נאשם 1 ולנאשם 2 20 חודשי מאסר מיום מעצרו, וכן ביקש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר. עוד ביקש להטיל על הנאשמים עונש



מאסר על תנאי וקנס.

7. ב"כ נאשם 1 ביקש כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם ייתן בית משפט ביטוי לאופן ניהול התיק לזיכוי הנאשמים ולכך שהם הורשעו בעבירות המיוחסות להם בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי ביוזמת בית המשפט. בעניין זה סבר כי נתונה הסמכות לבית המשפט לעשות זאת בהתאם לסעיף 40ב לחוק. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניו וסבר שבעבירות אלה מוטלים מספר חודשי מאסר בפועל. בנסיבות תיק זה סבר שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

8. אשר לעונש המתאים - מאחר שמדובר בצעיר בן 26 נעדר עבר פלילי שזה הוא מאסרו הראשון כאשר טרם מעצרו עבד במקום עבודה מסודר בבית קפה ארומה בקניון הדר, תפקודו במעצר הוא ללא בעיות משמעת והוא עובד במגרש הרוסים. הנאשם ניהל את המשפט באופן ענייני, יריעת המחלוקת צומצמה והוא גם זוכה מהחלק הארעי של כתב האישום. על כן, ביקש להסתפק בימי מעצרו.

9. ב"כ נאשם 2 טען כי הפסיקה אשר אליה הפנתה המאשימה היא מחמירה במקרים חמורים יותר. ציין את חלקו המינורי של הנאשם בביצוע עבירות בעיקר בכל הנוגע לאישום 2 שם לא הציע דבר. הנאשם הוא לא היוזם, העבירות לא נעשו בתחום והנסיבות שקשורות לביצוע העבירות הן דלות במיוחד בעניינו של נאשם 2. מאחר שהעסקה לא השתכללה הפגיעה בערכים המוגנים היא שולית ובפועל לא הייתה פגיעה כלל. ב"כ הנאשם הפנה לענישה הנוהגת מהעת האחרונה בעבירות דומות בה הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ו-7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עוד הדגיש כי תיקון חוק העונשין הקובע עונש מינימלי בעבירות בנשק נכנס לתוקף לאחר העבירות המיוחסות לנאשמים ולכן לא חל בעניינם. בנסיבות אלה, סבר שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל ולאור תקופת המעצר הממושכת בה נתון הנאשם ולמעשה כבר הגיע לרף העליון של המתחם. עוד ביקש להתחשב בכך שלו כתב האישום היה מוגש מלכתחילה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ספק אם הם היו נעצרים.

10. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם - ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם יליד '84, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי שנתיים עד 13, טרם מעצרו התפרנס מקצבת הבטחת הכנסה בשל הקושי שלו להשתלב בשוק העבודה לאור מאסרו האחרון. החיים לא האירו לו פנים וצודקת המאשימה שהוא צבר לחובות הרשעות קודמות אך אינן בתחום עבירות הנשק אלא בתחום הרכוש והסמים. אשר על כן, סבר שיש להטיל עליו עונש בשליש התחתון של המתחם. בהתחשב בתקופת המעצר עתר להסתפק בימי מעצרו.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט



להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, ובכלל זה עבירת קשירת קשר לביצוע פשע בנשק- הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

13. על עוצמת הערך המוגן, ניתן ללמוד מכך שהמחוקק קבע העבירה של קשירת קשר לפשע 7 שנות מאסר. אמנם, במסגרת העבירה של קשירת קשר, המכירה או הרכישה של הנשק לא יוצאו אל הפועל. עם זאת, קשירת הקשר כשלעצמה, שהיא החוליה הראשונה בעבירה של סחר בנשק, מקימה פוטנציאל ממשי לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו שכן, לא פעם הקושרים מעוניינים בהגשמת תוכניתם, והעדר מימושה נובע מנסיבות חיצוניות אשר בלעדיהן התוכנית העבריינית הייתה מתממשת, ומכאן הסיכון הרב הטמון בעבירה זו.

14. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

15. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לאחרונה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען." עוד ר' בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחונו" (ר' גם לאחרונה בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.21) וע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22)).



16. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים, גם כאשר מדובר בקשירת קשר "בלבד", הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:
- א. בע"פ 5295/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015), הורשע הנאשם במסגרת הסדר דיוני בעבירה אחת של קשירת קשר לפשע (סחר בנשק), בכך שסיכם עם נאשם אחר בפרשה כי יאתר נשק שירכוש אותו הנאשם למטרות סחר, והוא אכן איתר אקדח בעלות של 11,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר והוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס. ערעורו נדחה.
- ב. בע"פ 6985/12 אחמד נגד מדינת ישראל (17.3.13), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך שקשר עם אחר למכור לו אקדח תמורת סכום של 11,000 ₪. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. על המערער, שהיה כבן 21 שנים ללא עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.
- ג. בע"פ 3138/11 עפ"י הייבי נ' מדינת ישראל (17.05.2011), המערער הורשע על פי הודאתו בקשירת קשר לפשע ובניסיון לסחר בנשק, על רקע ניסיונו למכור אקדח לסוכן משטרתי. הושת עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.
- ד. בע"פ 8866/11 חמזה חאג' נ' מדינת ישראל (22.03.2012), הנאשם הורשע על פי הודאתו בקשירת קשר לפשע ובניסיון לסיוע לסחר בנשק שלא כדין. הנאשם נפגש עם סוכן משטרה, וסיכם עמו למכור לו רובה M16 תמורת 70,000 ₪, וכן שוחח אתו על אפשרות למכור לו כלי נשק נוספים. בית המשפט השית עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס. ערעור על חומרת העונש נדחה.
- ה. בת"פ (מחוזי ב"ש) 44981-12-21 מדינת ישראל נ' בילל אלנברי (22.03.2022), הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של קשירת קשר לפשע (ייבוא וסחר בנשק). על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל.
- ו. בת"פ (מחוזי מרכז) 25639-03-21 מדינת ישראל נ' קאסם תאיה (25.01.2022), הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון עסקה אחרת בנשק והחזקת נשק אביזר ותחמושת. אשר לעבירות קשירת הקשר, הנאשם קשר עם אחרים קשר להחזיק כלי נשק שונים וכי במועד מסוים קשר עם אחר לבצע עסקה אחרת בנשק באמצעות הודעות "ווטסאפ". במקרה זה לא היה כל פירוט לגבי סוג והיקף הנשקים, ואף לא לגבי טיב העסקה האחרת, מעמדו וחלקו של הנאשם בה. בנסיבות אלה בית המשפט קבע כי לצד כל אחד מהאישומים הללו ראוי להשית מתחם מתון הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד עשרה חודשי מאסר.
- ז. בת"פ (מחוזי חי') 58701-01-20 מדינת ישראל נ' פאדי דרויש (17.09.2020), הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של קשירת קשר לפשע (סחר בנשק). בנוסף, הורשע נאשם 2 גם בעבירה של החזקת נשק. בית המשפט קבע כי העונש ההולם את העבירה של קשירת קשר לסחר בנשק נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל והשית



על הנאשם 1 מאסר בפועל של 9 חודשים. על הנאשם 2, צעיר, בעל קשיים כלכליים ואשר מעולם לא ריצה עונש מאסר, הושת עונש מאסר בפועל של 58 ימים.

17. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד גיסא, שקלתי כי העונש המרבי שנקצב בצד העבירה עומד על 7 שנות מאסר וכי על אף שלא הוכחה עסקת נשק או ניסיון לסחר בנשק ולא התרחשה פגיעה פיזית באנשים, יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי אשר טמון בעצם קשירת קשר לביצוע עבירה חמורה כסחר בנשק. עוד יש להתחשב בכך שמדובר בשתי עבירות שבוצעו בסמיכות זמנים. מדובר בנשקים במדרג חומרה גבוה יחסית ובעלי פוטנציאל לגרימת נזק חמור, אשר בכוחם להמית אדם. במובנים אלה פוטנציאל הנזק של מעשי הנאשמים הוא משמעותי ויש לתת לכך את הדעת. מאידך גיסא, בסופו של יום הפוטנציאל לא מומש והנאשמים לא הגיעו לשלב הביצוע ולא החזיקו בנשקים. כמו כן יש ליתן משקל למעורבותם של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות. נאשם 1 הוא הדומיננטי מבין שני הנאשמים, הוא היוזם, הוא בודק את האפשרות למכור נשקים בשני האישומים, בעוד שנאשם 2 מברר את אפשרות לקנות נשק באישום הראשון ומעיר אשר למחיר הנשק שהציע נאשם 1 באישום השני, ואינו מגיב להצעותיו לתווך בעסקת נשק.

18. יוער, כי העובדה שהנאשמים זוכו מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, מקבלת ביטוי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, לאור נסיבות ביצוע העבירה, והעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ולא מכח הוראת סעיף 12 יב' לחוק.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים, את נסיבות ביצוען, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, ולמגמת ההחמרה בענישה בעבירות בנשק מהעת האחרונה, כאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה בעניינו של נאשם 1 נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בעוד שבעניינו של נאשם 2 נע מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

העונש המתאים

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות

אשר לנאשם 1:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הנאשם בן 25 רווק המתגורר בבית הוריו ועבד בעבודה מסודרת טרם מעצרו. הנאשם שוהה במעצר מזה שישה חודשים, וזהו מאסרו הראשון.

ב. אומנם הנאשם כפר באישומים המיוחסים לו, אך ניהל את התיק באופן ענייני וממוקד, ובכך חסך זמן שיפוטי משמעותי, ובסופו של דבר זוכה מהעבירות החמורות שייחסו לו. עם זאת, הנאשם לא לקח אחריות למעשיו ולא הביע חרטה עליהם.



ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו- הנאשם נעדר עבר פלילי, אין דפוסי התנהגות עבריינים, הוא עבד לפרנסתו, ומאחר שלא התבקש תסקיר שירות מבחן, אין אופק שיקומי טיפולי בעניינו.

אשר לנאשם 2:

ד. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו- הנאשם בן 38 נסיבות חייו אינן פשוטות. הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, המתפרנס מהבטחת הכנסה, מאחר שאינו מצליח להשתלב בשוק העבודה. הנאשם שווה במעצר מזה שישה חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מעצר.

ה. אומנם הנאשם כפר באישומים המיוחסים לו, אך ניהל את התיק באופן ענייני וממוקד, ובכך חסך זמן שיפוטי משמעותי, ובסופו של דבר זוכה מהעבירה החמורה שייחסו לו. יחד עם זאת, הנאשם לא לקח אחריות למעשיו ולא הביע חרטה עליהם.

ו. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו- לנאשם עבר פלילי משמעותי, ואף מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו, אולם אין מדובר בעבירות בתחום הנשק. מאחר שלא התבקש תסקיר שירות מבחן, אין אופק שיקומי טיפולי בעניינו.

21. עוד יש לתת משקל לשיקולי הרתעת הרבים, כפי שהדגיש כב' השופט א' שוהם בע"פ 7502/12 עת חזר על ההלכה שנקבעה ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל :

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין" (וראו גם, ע"פ 6583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל (5.12.2006); ע"פ 2839/05 אל קאדר נ' מדינת ישראל (17.11.2005)).

22. אשר על כן, לאחר ששקלתי את הנסיבות לקולה ולחומרה, מצאתי להטיל עונש ברף הנמוך של המתחם לנאשם 1 אך לא הנמוך ביותר, בשל שיקולי הרתעת היחיד והרבים, ולנאשם 2 עונש ברף האמצעי של המתחם כדלהלן:

א. על נאשם 1- 12 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 14.11.21.

על נאשם 2- 9 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 24.11.21.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של חודש ימים מת"פ 27006-05-16, בחופף כך שהנאשם ירצה סך הכל 9 חודשי מאסר מיום מעצרו. החלטתי להטיל את התנאי בחופף, מאחר שעניינו קשיר קשר לעבירת רכוש, אך בשל נוסחו הרחב חל גם בעניינו.



ג. 9 חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם על כל עבירת נשק מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם על כל עבירת נשק מסוג עוון.

ה. נוכח נסיבותיהם האישיות ונסיבות ביצוע העבירה לא מצאתי להטיל קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.